

2003 juli

Profielwerkstuk in de prijzen!

Hassana Aynan geeft haar visie op Nederlandse Marokkanen

door Larissa Pans

Ongezouten geeft de 18-jarige Hassana Aynan haar visie op Nederlandse Marokkanen in een prijswinnend essay. Een kennismaking met een mondige moslima: "Mijn scherpe tong vinden ze niet altijd feest, hè. Sorry, maar zo ben ik nu eenmaal."

Ongezouten geeft Hassana Aynan, 18 jaar, havo-scholiere uit IJmuiden, haar visie op Nederlandse Marokkanen in een essay, *Wat is de reden van het negatieve beeld dat is ontstaan van Marokkaanse Allochtonen in Nederland?* Ze won er de eerste prijs van vijfhonderd euro mee bij de essaywedstrijd van de Koninklijke Hollandsche Maatschappij der Wetenschappen. De jury sprak lovend over haar vermogen om 'op een bevlogen manier en met zeer rake typering de culturele verschillen van beide kanten te belichten.' Een kennismaking met een mondige moslima: "Mijn scherpe tong vinden ze niet altijd feest, hè. Sorry, maar zo ben ik nu eenmaal."

Marokkaanse jongens zoeken elkaar natuurlijk altijd op, want soort zoekt soort. Over problemen wordt niet gepraat of gedacht. Want dat doen alleen mietjes. De échte jongens zijn hard. Een échte jongen durft alles, alles wat niet mag. Een échte jongen wordt niet verliefd, maar pakt het ene meisje na het andere. Een échte jongen zet een grote bek op tegen een leraar, komt altijd te laat, maakt zijn huiswerk niet. En een échte jongen heeft geld. Veel geld. Maar een échte jongen werkt niet bij Albert Heijn. (Uit haar essay)

Hassana Aynan: "Dit is de conclusie die ik trek als ik om me heen kijk. Marokkaanse jongens willen lachen met elkaar. Over ouders, verkeerd gedrag en slechte schoolcijfers praten ze niet, al voelen ze zich er best schuldig over. Of ze nu op de universiteit zitten of op het vmbo, ze zijn macho. Het is stoer om allerlei scharrels naast je vriendin te hebben. Sommige Marokkaanse jongens denken dat ze God, vinden dat ze mach-uitspraken kunnen doen als 'joden moeten dood'. Terwijl joden in Marokko gerespecteerd worden. Ze hoeven niet te werken, want ze stelen wel. Dat wekt echt irritatie op. Dat is toch abnormaal?"

"Zo'n machjongen is niet geschikt voor mij, al geef ik wel de voorkeur aan een Marokkaan. Hij moet moslim zijn en niet te veel van mij verschillen, anders heb je alleen maar ruzie. Als een jongen me te bijdehand vindt, is dat zijn probleem. Ik wil zeker drie jaar een relatie voor ik trouw. Eigenlijk mag dat niet van de islam, maar het is wel de bedoeling dat je eerst alleen met elkaar praat."

Schooltas

Hassana kijkt met zus Rachida (21, mbo secretarieel) en broer Mohamed (15, 2 vmbo) naar Goede Tijden Slechte Tijden. Zojuist heeft ze gehoord dat ze is geslaagd voor haar havo-examen. Uit het raam wapperen een Marokkaanse en een Nederlandse vlag, met schooltas. Haar oudste zus Fatima (23, hoofd huishouding van een Holiday Inn hotel) woont niet meer thuis, ze is getrouwd. In de sober ingerichte flat vlakbij het IJmuiderstrand domineren twee grote blauwleren bankstellen en drie fauteuils. Haar ouders zijn op kraamvisite, Hassan loopt rond op blote voeten en draagt een rode strokenrol met zwart truitje. Lange krullen om een smal, fel gezicht met kohl-omrande ogen. Ze is een beetje op haar hoede, maar reageert uitgesproken op lastige kwesties als opvoeding, vriendjes en uitgaan. Haar kamer is een pijpenla met stapelbed dat ze deelt met haar broertje. Een computer, televisie en stereotoren staan in een hoek, haar kledingkast puilt uit van de kleren en parfumllesjes. Geen studentenhok voor haar, want op kamers gaan is 'niet verstandig'. "Als ik op mezelf woon, weten mijn ouders niet of ik wel goed terecht kom." Een *bachelor* communicatie aan de Hogeschool In Holland en daarna een *master* aan de universiteit is haar toekomstplan. Waarom? "Ik kan goed communiceren, dus leek communicatie me wel wat."

De vader is er meestal niet voor zijn kinderen. Aangezien de Marokkaanse gezinnen meestal groot zijn, kan de moeder ze niet allemaal evenveel aandacht geven. Die aandacht wordt elders gezocht. (...) Maar de moeders waren dus meestal; niet meer dan een moeder die voor de kinderen zorgde en het huishouden deed.

"De grootste fout die Marokkaanse ouders maken is dat ze hun zonen te veel vrijheid geven en niet communiceren met hun kinderen. Dan krijg je jongens die niet zeggen waar ze zijn en ouders die dat ook niet willen weten. Meisjes krijgen juist te veel negatieve aandacht, controle. Verdeel die aandacht gelijk, denk ik dan. Zonen en dochters komen tegenover elkaar te staan als ze op verschillende wijze worden opgevoed. In veel Marokkaanse gezinnen zien ouders kinderen alleen maar als de perfecte jongens en meisjes met een uitgestippelde weg. Als je even van het pad afwijkt, worden ze gek. Hassana's vader is productiemedewerker bij een fabriek van honden- en kattenvoer. Haar moeder is huisvrouw. "Mijn ouders staan gelukkig open voor veel zaken. Ze zien dat elk kind verschillend is en behandelen ons ook anders. Ze snappen dat ze met mij moeten praten. Mijn ouders zijn neef en nicht van elkaar, maar wel puur uit liefde getrouwd. Ze hebben veel gezien en zijn pas laat getrouwd, mijn vader was dertig en mijn moeder zesentwintig. Dat scheelt wel."

De jongens gaan naar buiten en komen thuis wanneer het hun uitkomt. Ouders zeggen er niets van want de jongen kan in een Marokkaans gezin meestal veel maken. Een meisje moet dat echter niet doen. Zij moet 's avonds gezellig tussen de familie zitten, tenzij ze aan het werk is, anders is het een schande.

“Bij Marokkaanse jongens is toch niet te checken of ze nog maagd zijn, dus ze mogen veel meer. Op aarde komen ze misschien weg met dat gedrag, maar niet in de hemel. De man is sterker, maar niet machtiger dan de vrouw. We zijn gelijkwaardig aan elkaar. Ik had eerst Nederlandse vriendinnen, maar het worden nu meer Marokkaanse. Nederlandse meisjes uit mijn klas gaan veel uit en hebben vriendjes. Ik ga naar de bioscoop met vriendinnen en naar schoolfeesten. Ik rook niet, drink niet en heb geen vriendje. Dan val je toch buiten de groep bij Nederlanders. Als je uitgaat heb je de neiging dingen te doen die niet mogen van de islam. Drank blijft wel veertig dagen in je lichaam zitten en dan ben je onrein. Dat doe ik dus niet, de islam is een belangrijk punt in mijn leven. Mijn broertje botst regelmatig met mijn ouders, hij wil graag uitgaan. Ik snap dat wel, hij heeft meer druk van zijn Marokkaanse vrienden. Maar mijn ouders proberen ons allemaal dezelfde regels op te leggen.”

Waarom moet mijn moeder, die een hoofddoek draagt, van top tot teen gefouilleerd worden bij de douane op Schiphol als we op vakantie gaan? Waarom krijgen we altijd de vraag te horen: “Gaat het bij jullie thuis ook zo?” bij een negatief bericht over Marokkanen? We moeten weer helemaal bij nul beginnen. We moeten ons gaan bewijzen, ook al weten we dat het verkeerd is, maar er is geen andere keus. We moeten laten zien dat we geen achterlijke cultuur zijn, Wij zijn degene die alle shit moeten oplossen, wat erg vervelend is.

“Ik ben boos op de kleine groep Marokkanen die het voor ons verpest. Waarom moet ik degene zijn die zich moet verantwoorden voor hun daden? Zo zijn we niet, moet ik me steeds weer verdedigen als er weer iets is. Iedereen roept van alles over Marokkanen en de media blazen alk incident op. Ik voel me niet meer zo lekker in deze maatschappij. Ik heb veel gepraat met mijn ouders over ons negatieve imago en ze hebben mijn werkstuk gelezen. Mijn vader zei: “Je hebt gelijk. Maar Nederlanders zien niet dat veel Marokkaanse jongens er hetzelfde uitzien – met hun machokleding, hun Pradagympen en Replay broeken – maar heus niet allemaal criminelen zijn.” Als ze jong zijn, moeten ze de held uithangen en een grote mond geven, maar uiteindelijk draaien veel Marokkaanse jongens bij.”

Hassana in het kort:

Bijbaan	telefonische enquêteur
Muziek	Jennifer Lopez, 2Pac, raï-muziek, de Egyptische zanger Hakim
Politiek	Sinds Wouter Bos is dat de PvdA
Merken	Only, Diesel, H&M maar ook Gucci
Mobiel	zilverkleurige Ericsson, maar ik wil er binnenkort een waarmee ik foto's kan maken
Krant	Metro en Spits mijn ouders hadden een proefabonnement op Het Parool
Vriendje	Nee mag niet en wil ik ook nog niet
Televisie	TMF en MTV, Het Lagerhuis, soaps, Cash en Carlo
Parfum	Isabella Rosselini, Noa
Uitgaan	Niet naar de disco of kroeg, maar bioscoop en schoolfeest mogen wel
Boeken	Marokkaanse schrijvers als Naima el Bezaz en Abdelkader Benalli en Tim Krabbe en Harry Mulisch.